

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 18-02-15636 עקיבא נ' טרוולייק בע"מ ואח'

לפני כבוד השופטת עדנה יוסף-קוזין

תובעת אורית עקיבא

נגד

נתבעים 1. טרוולייק בע"מ
2. אמיר מועלם

ב"כ התובעת – עו"ד עמית זילברג
ב"כ הנתבעים – עו"ד צחי אסרף

פסק דין

א. מבוא וטענות הצדדים

1. תביעה כספית על סך 75,000 ש"ח לפי סעיף 30א. לחוק התקשורת (בזק ושירותים), תשמ"ב-1982 ("החוק"), בגין הודעות פרסומת ששלחה נתבעת 1 ("הנתבעת") לתובעת.
2. הנתבעת היא חברה שהפעילה אתר אינטרנט בשם "קליקה", שבאמצעותו שיווקה מבצעים יומיים ברכישה מקוונת. נתבע 2 היה מנהל הנתבעת ("הנתבע").
3. לטענת התובעת, היא לא נתנה הסכמתה למשלוח הודעות הפרסומת, ושלחה שתי בקשות להסירה מרשימת התפוצה, בתאריכים 10.4.2016 ו- 11.4.2016, לכתובת הדואר האלקטרוני ממנה נשלחו אליה ההודעות. ההודעות לא פסקו, ועורך דינה שלח שלושה מכתבי התראה בתאריכים 21.4.2016, 8.5.2016 ו- 23.1.2017 לכתובות שונות של הנתבעת, שהוחזרו או לא זכו לתגובה.
4. לטענת הנתבעים, התובעת הצטרפה לרשימת התפוצה ביוזמתה באמצעות רישום לאתר האינטרנט של הנתבעת, לא הסירה עצמה מרשימת התפוצה באמצעות לחצן "הסר" שצורף לכל ההודעות שנשלחו אליה, ולכן המשיכה לקבל הודעות. הנתבעת חדלה לשלוח את ההודעות עם קבלת כתב התביעה. הנתבעים טענו גם להיעדר עילת תביעה נגד הנתבע.

ב. דיון

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 18-02-15636 עקיבא נ' טרוולייק בע"מ ואח'

5. הודעות הפרסומת שקיבלה התובעת נשלחו אליה מטעם הנתבעת והם מהווים "דבר פרסומת", כמוגדר בסעיף 30א.א(1) לחוק: "מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת".

הסכמה לקבלת דברי הפרסומת

6. סעיף 30א.ב(ב) לחוק קובע: "לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסימיליה, מערכת חיוג אוטומטי, הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר, בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען, בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת;...". הנטל להוכיח הסכמה מפורשת מראש ובכתב למשלוח דבר פרסומת מוטל על הנתבעת. (רע"א 1621/16 MEGA ADVANCED MATHEMATICAL SYSTEM LTD נ' עו"ד עמית זילברג (14.6.2016)). כמפורט להלן, הנתבעת הרימה את הנטל להוכיח כי התובעת נתנה הסכמתה לשיגור דברי הפרסומת.

7. כפי שהובא בפירוט בכתב ההגנה, הנתבעת משתמשת בשירותי חברת דיוור. היא לא קונה רשימות תפוצה לדיוור אלא מספקת לחברת הדיוור את רשימות התפוצה שהיא אוספת בעצמה מרישום יזום של לקוחותיה לאתר. הלקוח המתעניין בשירותי הנתבעת נדרש לרשום באתר את כתובת הדואר האלקטרוני שלו לקבלת הודעות על מבצעים, ולאשר את קבלת ההודעות דרך תיבת הדואר האישית שלו. כמפורט בסעיף 23 לכתב ההגנה, בהצטרפות על ידי הזנת כתובת הדוא"ל בחלון ההרשמה מצוין בפירוט כי הלקוח מאשר את תנאי השימוש באתר ואת קבלת הדואר הפרסומי לתיבת הדואר שלו. הנתבעת הציגה את הודעת הדואר האלקטרוני שהנרשם מקבל בתיבתו האישית, ובה נכתב: Please confirm subscription. צוין בה מפורשות שהנרשם לא יצטרף אם לא יקיש על הקישור, וכן צוינה כתובת דואר אלקטרוני אליה ניתן לפנות בקשר להרשמה. כלומר, הליך הרישום לאתר הוא דו שלבי. תחילה, רישום כתובת הדואר האלקטרוני באתר. לאחר מכן, לחיצה על קישור בהודעה שנשלחת לכתובת הדואר האישית, המהווה אישור הצטרפות לרשימת התפוצה. (סעיפים 22-25 לכתב ההגנה).

8. הנתבעת הציגה שאילתת נתונים שכותרתה "חיפוש נתונים אודות לקוח". (נספח ב' לכתב ההגנה). בשאילתה רשומה כתובת הדואר האלקטרוני של התובעת ולידו התאריך 27.4.2013, שהוא המועד בו, לטענת הנתבעת, התובעת נרשמה לאתר. הנתבעת טענה שרק לאחר שהתובעת סיימה את השלב השני ברישום, כלומר, אישור ההרשמה דרך תיבת הדואר האישית שלה, נוצרת הרשומה במסד הנתונים.

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 18-02-15636 עקיבא נ' טרוולייק בע"מ ואח'

9. הנתבע הסביר בעדותו שפלט הנתונים לא נערך על ידו אלא על ידי חברת וובראטס, שהקימה את טופס ההרשמה. (פרוט' עמ' 8 ש' 16-8). בפלט הנתונים גם רשום ש"וובראטס הינה מקימת ומפתחת אתר קליקה". התנהלות הנתבעת באיסוף נתוני לקוחותיה תוארה בפירוט בכתב ההגנה ובעדותו הנתבע שעדותו נמצאה כנה ומהימנה. בפלט הנתונים צוינה רשומת הנתונים עם כתובת הדואר האלקטרוני של התובעת ותאריך, ולאחריה נכתב: **"הלקוחה הצטרפה למערכת בתאריך 27.4.2013 בשעה 13:59:11. אין רשומות נוספות בשעה זו – כלומר – הלקוחה נרשמה באופן עצמאי למערכת: במידה וקיימות מספר רשומות עם אותו תאריך/שעה הדבר יכול להעיד על ייבוא אוטומטי של רשומה. במקרה הזה אין רשומות נוספות באותו פרק זמן – כלומר הרשימה הוכנסה באופן ידני, סביר להניח הרשמה של לקוח. סיכום: לאחר בדיקה הגענו למסקנה שהרשומה נוצרה עקב רישום סטנדרטי לרשימת התפוצה. הרשומה לא יובאה כחלק מרשימת תפוצה, אלא הוזנה באופן ידני."** (ההדגשות במקור).

10. לטענת התובעת, הנתבעת לא רשאת להסתמך על השאילתה משום שלא הוגשה באמצעות עורכה או באמצעות חוות דעת מומחה. איני מקבלת את הטענה. בכתב ההגנה ובעדות הנתבע הוסבר בפירוט כיצד הנתבעת מקבלת את המידע מלקוחותיה ויוצרת את רשימות התפוצה. הנתבע שלט בתהליך, בכללים, בדרך איסוף הנתונים ובדרכי הרישום וההפקה של פלט הנתונים. התובעת לא הביאה כל ראיה שיש בה לעורר חשש שהשאילתה זויפה או שפלט הנתונים לא משקף את איסוף הנתונים שמבצעת הנתבעת. בנסיבות אלה לא היה צורך להביא לעדות את נציג חברת וובראטס או להגיש חוות דעת מומחה.

11. המסמך הנ"ל, מוכיח, אפוא, שהתובעת נרשמה לאתר ביוזמתה ונתנה את הסכמתה לקבלת דברי פרסומת מאת הנתבע. כמפורט להלן, טענת התובעת, לפיה היא לא נרשמה לאתר הנתבעת, וכן טענתה, לפיה לא יכול להיות שהיא נרשמה כנטען משום שהיא שומרת שבת (מועד הרישום חל ביום שבת), נמצאו לא מהימנות.

12. יש לציין שהתובעת לא טענה בכתב התביעה שהיא לא נרשמה לאתר הנתבעת. גם בכתב התשובה שהוגש לאחר שהטענה המרכזית של הנתבעת, לפיה התובעת נרשמה ביוזמתה לאתר הנתבעת, פורטה בכתב ההגנה והייתה ידועה לתובעת, היא לא טענה שהיא לא נרשמה לאתר. זאת לא בכדי. התובעת לא הצהירה את גרסתה בנקודה זו על מנת לחכות ולראות אם הנתבעת תביא ראיות שיוכיחו את הרשמתה כאמור. (המועד להגשת תצהיר העדות הראשית חל לאחר הגשת כתבי הטענות הנ"ל). רק לאחר שהתובעת נוכחה כי הראיות שבידי הנתבעת הן אלה שצורפו לכתב ההגנה, בישיבה המקדמית ב"כ התובעת טען לראשונה שהתובעת לא נרשמה לאתר הנתבעת. (פרוט' עמ' 1 ש' 13). עוד טען שלא יכול

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 18-02-15636 עקיבא נ' טרוולייק בע"מ ואח'

להיות שהתובעת הצטרפה כנטען על ידי הנתבעת, משום שהתובעת היא שומרת שבת ויום
ההצטרפות, על פי הרשומה, 27.4.2013, חל ביום שבת. (פרוט' עמ' 2 ש' 19-20).

13. בעדותה בחקירה נגדית התגלה שטענת שמירת השבת, לפחות בכל הנוגע לשימוש
במחשבים, היא טענה כוזבת שהועלתה על ידי התובעת על מנת לסתור את מהימנות
התיעוד אודות רישומה לאתר הנתבעת. כאשר ב"כ הנתבעת שאל את התובעת אודות
היותה שומרת שבת, היא ביצעה נסיגה מטענתה ואמרה: **"אני שומרת שבת בדרך שלי"**.
התובעת חששה שייש לב"כ הנתבעת ראיות בעניין זה. כשבא כוח הנתבעת הזכיר לה
שבישיבה המקדמית היא טענה שהיא שומרת שבת, היא ביצעה נסיגה נוספת ואמרה: **"אני
שומרת שבת בדרך שלי. אני מדליקה נרות שבת"**. כשנשאלה אם היא משתמשת במחשב
בשבת אמרה **"לא"**. לאחר שב"כ הנתבעת הזכיר לה את טענתה שלא יכול להיות שהיא
תירשם לאתר הנתבעת משום שמועד רישומה חל בשבת, אמרה: **"אני משתדלת"**. אז ב"כ
הנתבעת הראה לתובעת "פוסטים" שהיא העלתה בפייסבוק בימי שבת. התובעת אישרה
שאלה תצלומים של ילדיה. כשב"כ הנתבעת שאל אותה אם תאריכי ה"פוסטים" הם בימי
שבת, התובעת לא השיבה ואמרה: **"אמרתי שאלה תמונות של הילדים שלי"**. (פרוט' עמ'
6 ש' 18-36, עמ' 7 ש' 19-1).

14. גם בנושאים אחרים עליהם נשאלה, תשובות התובעת לא עוררו אמון. כדי להימנע מגילוי
מידע רלבנטי ומהותי על פעולותיה וידיעותיה, לשאלות רבות היא השיבה **"לא זוכרת"**.
בהיותה תובעת סדרתית של תביעות ספאם, היא נשאלה כמה תביעות ספאם הגישה.
התובעת ניסתה למעט מתביעותיה ואמרה **"2 או 3"** ושאינה זוכרת. (פרוט' עמ' 4 ש' 13-6).
כשנשאלה אם קיבלה הודעת דוא"ל חוזרת להודעות הדוא"ל ששלחה לכתובת reply no,
אמרה: **"אני לא יודעת, אני לא זוכרת"**. (פרוט' עמ' 6 ש' 8-2). בכל הנוגע להסרה, התובעת
התייעצה עם בא כוחה ופעלה בהתאם להוראותיו. על אף שנשאלה חוזר ושנה מה הייעוץ
שניתן לה לגבי דרך הפעולה, היא לא סיפקה תשובה. לאחר שבית המשפט ביקש ממנה
להשיב, שוב טענה שאינה זוכרת. (פרוט' עמ' 5 ש' 19-7). גם טענתה, לפיה היא אינה יודעת
מה המובן של reply no משום שאינה יודעת אנגלית, הייתה רחוקה מלעורר אמון. ראו
בפרוט' עמ' 5 ש' 20-28, וכן את טענתה שם שהיא כן יודעת מה מובן המילה no אך אינה
יודעת מה מובן no reply.

15. לאור המקובץ, אני קובעת שהנתבעת הרימה את הנטל להוכיח שהתובעת נרשמה לאתר
הנתבעת ביוזמתה ושהיא מסרה לנתבעת את כתובת הדוא"ל שלה ואת הסכמתה לקבלת
דברי הפרסומת.

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 18-02-15636 עקיבא נ' טרוולייק בע"מ ואח'

סעיף 30א.ג) לחוק

16. גם במקרה שבו התובעת לא הייתה נותנת הסכמתה לקבלת דברי פרסומת, לא הייתה לנתבעת מניעה לשלוח לתובעת את דברי הפרסומת לאור סעיף 30א.ג). סעיף זה עוסק באפשרות של מפרסם לשלוח לנמען דברי פרסומת ללא קבלת הסכמת הנמען בשלושה תנאים מצטברים כדלקמן:

"על אף הוראות סעיף קטן (ב), רשאי מפרסם לשגר דבר פרסומת כאמור באותו סעיף קטן אף אם לא התקבלה הסכמת הנמען, בהתקיים כל אלה:

- (1) הנמען מסר את פרטיו למפרסם במהלך רכישה של מוצר או שירות, או במהלך משא ומתן לרכישה כאמור, והמפרסם הודיע לו כי הפרטים שמסר ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת מטעמו, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן (ב);
- (2) המפרסם נתן לנמען הזדמנות להודיע לו כי הוא מסרב לקבל דברי פרסומת כאמור, דרך כלל או מסוג מסוים, והנמען לא עשה כן;
- (3) דבר הפרסומת מתייחס למוצר או לשירות מסוג דומה למוצר או לשירות האמורים בפסקה (1).

17. התנאי הראשון מתקיים שכן התובעת מסרה פרטיה לנתבעת באמצעות רישומה לאתר, וקיבלה הודעה במהלך הרישום שהפרטים ישמשו לצורך משלוח פרסומת מטעם הנתבעת. הרישום לאתר הוא לצורך קבלת קופונים (כפי שהסביר הנתבע בעדותו, פרוט' עמ' 8 ש' -31 34). התנאי השני גם הוא מתקיים, שכן הנתבעת ציינה בהודעותיה את הדרך בה על התובעת לשלוח הודעת סירוב (הדיון בכך הוא להלן). התנאי השלישי גם הוא מתקיים, שכן מעיון בדברי הפרסומת ניתן ללמוד שמדובר בקופונים בהם התעניינה התובעת עת נרשמה לאתר הנתבעת. לכן, לא הייתה לנתבעת מניעה לשלוח לתובעת את דברי הפרסומת.

הודעת סירוב

18. סעיף 30א.ד) לחוק מאפשר לנמען לחזור בו מהסכמתו לקבלת דברי פרסומת כדלקמן:

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 18-02-15636 עקיבא נ' טרוולייק בע"מ ואח'

"הסכים הנמען לקבל דברי פרסומת לפי הוראות סעיף קטן (ב) או לא הודיע על סירובו לקבלם לפי הוראות סעיף קטן (ג), רשאי הוא, בכל עת, להודיע למפרסם על סירובו לקבל דברי פרסומת, דרך כלל או מסוג מסוים, ולחזור בו מהסכמתו, ככל שניתנה (בסעיף זה – הודעת סירוב); הודעת הסירוב לא תהיה כרוכה בתשלום, למעט עלות משלוח ההודעה; הודעת הסירוב תינתן בכתב או בדרך שבה שוגר דבר הפרסומת, לפי בחירת הנמען."

סעיף 30א.ה(1)(ג) לחוק קובע שדבר הפרסומת הנשלח בדואר אלקטרוני יכול בין היתר **"..כתובת תקפה של המפרסם ברשת האינטרנט לצורך מתן הודעת סירוב"**.

19. בתחתית דברי הפרסומת שנשלחו על ידי הנתבעת (נספח 11 לכתב התביעה), צורף קישור שדרכו ניתן היה לשלוח הודעת סירוב. בהודעות עד שנת 2017, לשון הקישור היה: why did I get this? unsubscribe from this list update subscription preferences בהודעות החל משנת 2017, הקישור, שנצבע בכחול היה: Unsubscribe I Change Subscriber Options

הנתבע גם הסביר בעדותו בחקירה נגדית, שבכל הודעת דוא"ל שנשלחה לתובעת בתחתית העמוד ניתן היה ללחוץ על כפתור "הסרה", אז מתקבלת כתובת דוא"ל אליה ניתן לפנות. (פרוט' עמ' 9 ש' 10-2). לפיכך, הנתבעת קיימה את דרישות סעיף 30א.ה(1)(ג)1, וציינה כתובת קלה, פשוטה וברורה אליה יכלה התובעת לשלוח את הודעת הסירוב.

20. לטענת התובעת, לאחר ייעוץ משפטי שקיבלה בעניין הפסקת קבלת דברי פרסומת מהנתבעת, בתאריך 10.4.2016 היא ביצעה "השב" לכתובת- noreply@cliqa.co.il, שזו הכתובת ממנה קיבלה את דברי הפרסומת. בהודעתה כתבה: **"אל תשלחו לי פרסומות"** (נספח 3 לכתב התביעה). למחרת, ב- 11.4.2016, שלחה הודעת סירוב נוספת לכתובת זו ובה שוב כתבה: **"אל תשלחו לי פרסומות"**. (נספח 4 לכתב התביעה).

21. במענה להודעות הדוא"ל הנ"ל שנשלחו לכתובת no reply, נשלחה לתובעת הודעת דוא"ל אוטומטית בה נכתב במפורש "ההודעה לא נמסרה". (סעיף 32 לכתב ההגנה).

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 18-02-15636 עקיבא נ' טרוולייק בע"מ ואח'

22. בנסיבות אלה, שבהן התובעת שלחה הודעותיה לכתובת בשם "no reply", כתובת שאין להשיב אליה ושהנתבעת לא קוראת הודעות שמתקבלות בה, ניתן לקבוע שהודעות הסירוב ששלחה התובעת לא הגיעו לנתבעת.

23. בעדותה התובעת נשאלה והודתה שנועצה בעורך דין לפני משלוח הודעות הסירוב, ולמרות זאת שלחה הודעותיה לכתובת שבפירושו נכתב עליה no reply. התובעת טענה שהיא לא זוכרת מה יעץ לה עורך הדין. (פרוט' עמ' 5 ש' 19-17). בתשובה לשאלה אם לאחר ששלחה את הודעתה לכתובת no reply קיבלה הודעת שגיאה, ענתה, כאמור לעיל, שאינה יודעת מה פירושו המילים no reply, ושהיא לא זוכרת אם קיבלה הודעת שגיאה. (פרוט' עמ' 5 ש' 20-26, עמ' 6 ש' 8-5). תשובותיה של התובעת אינן סבירות וגם לא מהימנות, בפרט לאור טענתה, לפיה בכל הנוגע להודעות הסירוב, בכל צעד ושעל היא התייעצה עם עורך דין בקיא בתחום. סביר יותר שהיא יודעת מה יעץ לה עורך הדין ואם היא קיבלה תגובה כלשהי מהנתבעת לאחר משלוח הודעות הסירוב.

24. לטענת התובעת, מאחר שהמשיכה לקבל הודעות פרסומת מהנתבעת לאחר ששלחה את שתי הודעות הסירוב הנ"ל, עורך דינה שלח לנתבעת 3 מכתבי התראה. לטענתה, מכתב ראשון נשלח בתאריך 21.4.2016 לכתובת רחוב בן יהודה 32 תל אביב, כתובת שצוינה בתחתית דברי הפרסומת שנשלחו בשנת 2016. המכתב חזר לשולח. מכתב שני נשלח בתאריך 8.5.2016 לכתובת רחוב נדבה יוסף 14 הרצליה, כתובת הרשומה ברשם החברות ככתובת הנתבעת. המכתב נמסר אולם הודעות הפרסומת לא פסקו. מכתב שלישי נשלח בתאריך 23.1.2017 לכתובת רחוב שלום עליכם 5 תל אביב, כתובת שצוינה בתחתית דברי הפרסומת שנשלחו בשנת 2017. המכתב חזר לשולח. (נספחים 5, 7 ו-9 לכתב התביעה).

25. במכתבי ב"כ התובעת הנ"ל נמצאו אי דיוקים והם מעוררים תמיהות. במכתבים הראשון והשלישי נטען שהודעת הסירוב של התובעת נשלחה ב- 11.4.2016, ובאותה נשימה נטען כי זו נשלחה עוד קודם, ב- 19.12.2016. במכתב הראשון נטען למשלוח של למעלה מ- 225 הודעות פרסומת לאחר מועד הודעת הסירוב. זאת בעוד שעל פי רשימת דברי הפרסומת שנשלחו לאחר הודעת הסירוב מיום 10.4.2016. (נספח 11 לכתב התביעה), נכון למועד המכתב הראשון, ממועד הודעת הסירוב נשלחו כ- 10 הודעות פרסומת. בנסיבות אלה גם לא מובן מדוע במכתב הראשון נדרש פיצוי שאינו תואם את מספר ההודעות. גם לא מובן מדוע נדרש בו למעלה מכפל הפיצוי שנדרש במכתב השני. (נכון למועד המכתב השני נשלחו כ- 20 דברי פרסומת). גם לא ברור מדוע המכתב השלישי זהה דווקא למכתב הראשון בו נטענו, כאמור, עובדות לא נכונות.

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 18-02-15636 עקיבא נ' טרוולייק בע"מ ואח'

26. הנתבע מסר בעדותו שהכתובת בן יהודה 32 תל אביב היא הכתובת שהופיעה ככתובת הנתבעת בדברי הפרסומת והכתובת נדבה יוסף 14 הרצליה היא כתובת הוריו, שדווחה ברשם החברות. (פרוט' עמ' 10 ש' 34-9). הנתבע טען שהוא לא קיבל אף לא אחד מהמכתבים ולא מצאתי כל סיבה לא לקבל טענתו כמהימנה, לא כל שכן כאשר שאילתות דואר ישראל מאשרות את אי מסירתם של שני מכתבים ומהשאילתה השלישית, המתייחסת לכתובת הורי נתבע 2, לא ניתן לדעת אם המכתב הגיע לידי נתבע 2 או הוריו.

27. בנסיבות המקרה, לא ניתן לקבוע שהנתבעת לא עמדה בהוראות החוק רק מהטעם שכתובתה לא הייתה מעודכנת באתר. כפי שפורט לעיל, הנתבעת כללה בדברי הפרסומת דרך פשוטה וקלה להסרה מרשימות התפוצה ולמשלוח הודעות סירוב. התובעת טענה כי היא הייתה רשאית לא לשלוח הודעת סירוב על ידי לחיצה על קישור משום שיש בכך חשש לחשיפת המחשב לנוזקה. בנסיבותיו של מקרה זה, טענה זו אינה משכנעת משום שהתובעת נרשמה לאתר הנתבעת לקבלת הודעות, והנתבעת הייתה מוכרת לתובעת ושלחה לה הודעות במשך שנים. במילים אחרות, דברי הפרסומת נשלחו מגורם מוכר לתובעת. לכן, לא סביר שהתובעת תחשוש מנוזקה בלחיצה על קישור ממקור זה. (רת"ק (בי"ש) -49131-16 יורי קושרובסקי נ' כרטיסי אשראי לישראל בע"מ (5.5.2016). תא"מ (פ"ת) -57923-18 יונתן הרשון נ' עזריאלי אי קומרס בע"מ (30.10.2019)).

28. הגם שמשלוח מכתב הוא דרך אפשרית על-פי החוק, ככלל משלוח מכתבים בדואר רשום היא דרך יעילה פחות וצורכת זמן ארוך יותר מהסרה על ידי לחיצה פשוטה על הלינק שנכלל בהודעות. התובעת לא סיפקה הסבר משכנע לכך שהיא לא נקטה בדרך פשוטה זו. התובעת הסתמכה בטענותיה על פסק הדין שניתן בע"א (ת"א) 2207-10-18 שופמיינד בע"מ ואח' נ' אברהם ואח' (23.1.2019), אך הנסיבות בעניין שופמיינד היו שונות. באותו מקרה הכתובת שהתגלתה בלחיצה על כפתור ההסרה הייתה no reply כלומר, הקישור לא הוביל לכתובת תקפה. במקרה דנן, לעומת זאת, על ידי לחיצה על הקישור התובעת הייתה יכולה לשלוח דוא"ל לכתובת דוא"ל תקפה ונכונה של הנתבעת.

29. התובעת גם יכלה לשלוח הודעת דואר אלקטרוני דרך אתר הנתבעת בקלות. (ראו סעיף 33 לכתב ההגנה). דרך זו עונה אף היא לדרישה לאפשר את משלוח הודעת הסירוב באותו אופן שבו נשלחה הפרסומת, כלומר בדוא"ל. התובעת נמנעה מלעשות שימוש גם בדרך זו.

30. לאור התנהלות התובעת כאמור לעיל, וכן לאור פגמי המהימנות המהותיים בטענותיה ובעדותה, לא ניתן להימנע מהמסקנה שהתובעת פעלה בחוסר תום לב. היא בחרה בדרכי פעולה לא יעילות להסרתה משום שרצונה האמיתי היה שהנתבעת תמשיך לשלוח לה דברי

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 18-02-15636 עקיבא נ' טרוולייק בע"מ ואח'

פרסומת כדי שהיא תוכל לתבוע פיצויים. בנסיבות אלה, לאור תכליתם ההרתעתית של הפיצויים לפי החוק, בנסיבות שבהן אין צורך להרתיע את הנתבעת לאור התנהלותה האחראית כפי שפורטה לעיל, ובמסגרת שיקול הדעת הנתון לבית המשפט בפסיקת הפיצויים, אין הצדקה לחיוב הנתבעת בפיצויים. (ראו פסק הדין בת"ק 605-07-16 שאושר ברת"ק (ת"א) 43995-11-16 צוויק נ' לאומי קארד בע"מ (20.11.2016)).

ג. סוף דבר

31. התביעה נדחית. התובעת תשלם לנתבעת הוצאות משפט בסך של 10,000 ש"ח.

המזכירות תמציא את פסק הדין לב"כ הצדדים.

ניתן היום, כ"ד טבת תש"פ, 21 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.

עדנה יוסף-קוזין, שופטת

